

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 7C/65/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1715206428
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Stanček
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2020:1715206428.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v konaní pred sudcom Mgr. Jánom Stančekom v právnej veci žalobcu E. X F. U., so sídlom L. XXX, XXXXXX E., Q. V., reg. č. : XX XXX XXX zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO : 47 234 679 proti žalovanej H. H., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom H. L. XXXX/XX, XXX XX T. o zaplatenie 1.866,70 eura s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu vo výške 1.004,55 Eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.004,55 Eura od 27.05.2015 do zaplatenia a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 85 Eur vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, s tým že posledná splátka bude vo výške zostatku a omeškanie splnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanej náhradu trov súdneho konania, o ktorej výške bude rozhodnuté osobitným uznesením a ktorú sumu je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti uznesenia o určení výšky náhrady trov súdneho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 17.07.2015 doručenu tunajšiemu súdu dňa 03.08.2015 žalobca žiadal, aby súd deklaroval povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu vo výške 1.866,70 eura s príslušenstvom a priznal mu náhradu trov súdneho konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Q. Z. L., L.C..I., so sídlom M. XXXX/XXX, XXX XX T., IČO : XX XXX XXX uzatvoril so žalovanou dňa 18.04.2013 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Q. Z. L., E..L... Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 2.400,-eur, pričom žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 54 pravidelných mesačných splátkach vo výške 68,94 eura. Žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátok, preto bola v zmysle Úverových zmluvných podmienok vyzvaná k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty a to listom zo dňa 21.05.2015. Úrok z omeškania žiada v zákonnej výške. Dlhá suma potom pozostáva z istiny vo výške 152,80 eura, úroku vo výške 104,77 eura, zosplatenie istiny vo výške 1521,97 eura, upomienky II. vo výške 72,-eur, poplatok za možnosť zmeny splátky vo výške 1,20 eura a poplatku za možnosť odloženia splátok vo výške 3,96 eura, celkovo 1866,70 eura.

2. V elektronickom podaní zo dňa 08.08.2017 žalovaná uviedla, že má problém porozumieť dourčenej listine, vie že má dlh, nevie prečo v takej výške, keď nemala takú sumu. Je invalidnou dôchodkyňou a aj jej manžel. Každá banka jej dala úver, ale nevysvetlila jej čo podpisuje. V písomnom podaní zo dňa

09.01.2020 žiadala platiť v splátkach po 50,-eur mesačne. Na pojednávaní dňa 29.06.2020 žalovaná uviedla, že si zobrali viacero úverov, aj splácali niečo, nepodarilo sa však všetko zaplatiť, toto je posledný úver, ktorý je nedoriešený. Môžu platiť v splátkach. Keď mali problémy s platením, chceli kontaktovať Q. Z., chodili im z Q. Z. výzvy na zaplatenie, písali im na mobil, že sú nepočujúci, že sa chcú dohodnúť, že potrebujú tlmočníka, avšak na toto nebolo reagované. Dostávala výzvy zo súdu, avšak keď sa chcela nakontaktovať, aby si splnila svoje záväzky, tak to nešlo. Dostala sa do tejto situácie je jej to ľúto, nebolo účelom neplatiť.

3. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením s obsahom listín a to Úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX, Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Q. Z. L. E..L., Informácie o poistení dohodnutom zmluvou č. XXXXXXXX/XXX, Výzva k splateniu celého úveru s podacím hárkom, počítačový výstup - výpis čerpania, splátok a úhrad, Oznámenie o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom, úradný preklad Výpisu z obchodného registra vedeného Holandskou obchodnou komorou č. XXXXXXXX všetko v kópiách, a výsluchom H. H. tieto vyhodnotil podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a po takto vykonanom dokazovaní ustálil skutkový stav nasledovným spôsobom : Dňa 12.01.2011 uzatvoril žalovaný ako dlžník so žalobcom ako veriteľom Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť peňažnú sumu vo výške 2400,-eur a záväzok žalovaného tieto peňažné prostriedky vrátiť v 54 splátkach po 68,94 eura pri ročnej úrokovej sadzbe 18 % ročne, RPMN od 21,4 % ročne do 22,4% ročne s priemernou RPMN 19,53 % ročne, vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci (ďalej len „zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Q. Z. L., E..L. (ďalej len „všeobecné podmienky“). Podľa § 1 hlavy 1. všeobecných podmienok sú tieto neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Podľa § 1 hlavy 4. všeobecných podmienok úver je úver žalovanému poskytnutý v okamihu prijatia finančnej čiastky v hotovosti v danej výške alebo tretím dňom odo dňa odoslania predmetnej čiastky z účtu žalobcu na bankový účet určený žalovaným za týmto účelom. Podľa § 1 hlavy 5. všeobecných podmienok sú v jednotlivých splátkach zahrnuté dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a prípadne úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátky, ak z údajov v ÚZ nevyplýva inak. Podľa § 3 hlavy 5. všeobecných podmienok splátka je uhradená v deň jej pripísania na účet spoločnosti. Podľa § 3 hlavy 7. všeobecných podmienok je žalovaný povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie žalobcovi v prípade, že žalovaný sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Podľa § 4 hlavy 20. všeobecných podmienok doručovanie písomností medzi žalobcom a žalovaným sa uskutočňuje poštou, prípadne osobne. Pri doručovaní poštou adresátovi, ktorý nebol zastihnutý napriek tomu, že v mieste doručenia sa zdržuje, sa použije primerane ustanovenie občianskeho súdneho poriadku o doručovaní písomnosti fyzickým osobám do vlastných rúk s tým, že ak si nevyzdvihne adresát zásielku do 10 dní odo dňa jej uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia a keď sa adresát o uložení zásielky nedozvedel. Z počítačového výstupu - výpis čerpania, splátok a úhrad má súd preukázané, že žalovaný čerpal sumu 2.400,-eur dňa 19.04.2013 a postupne splácal 1. Splátku vo výške 68,94 eura, 2. až 20. splátku vo výške po 66,45 eura a na 21. splátku zaplatil 63,96 eura. K tomu upomienky 3x5,-eur a 4x12,-eur, celkovo žalovaný uhradil sumu 1.395,45 eura. Z Výzvy k splateniu celého úveru s podacím hárkom má súd preukázané zaslanie listiny, ktorou žalobca žiada od žalovaného zaplatenie sumy 1.866,70 eura. Na pojednávaní dňa 29.06.2020 žalovaná pri výsluchu ako strana sporu uviedla, že zmluva bola uzavretá asi v M., prišla za pracovníčkou Q. Z. aj s manželom bez tlmočníka, ukázala jej občiansky, pani sa jej spýtala, že koľko chce peňazí, oznámila žalovanej aké sú splátky a to bolo všetko. Ešte jej ukázala, či chce splácať 3 mesiace, 6 mesiacov alebo rok a potom vypočítala splátku. Nepýtali sa jej na aký účel majú byť peniaze použité, peniaze si požičala na riešenie iného úveru, ktorý mala. Nepamätá si koľko peňazí reálne dostala, možno 3.000,-eur, dostala presne toľko, koľko bolo uvedené na zmluve skontrolovala si to. Nepamätá si, čo dostala keď podpísala zmluvu a prevzala peniaze, dostala zmluvu, boli tam ďalšie papiere, tie nečítala, nerozumela im. Listinám nerozumela, lebo tam bolo veľa slov, ktorým ako nepočujúca nerozumie, nevedela, že si to má naštudovať, zmluvu jej dali podpísať a ona ju podpísala.

4. Uznesením 7C/65/2015 - 99 zo dňa 03.07.2019 súd rozhodol tak, že pokračuje v konaní namiesto pôvodného žalobcu so spoločnosťou E. X F.. U., registračné číslo: XXXXXXXX, so sídlom E., L. XXX, PSČ XXXX D., Q. V.L.. Stranami sporu sú žalobca ako obchodná spoločnosť zapísaná do obchodného registra teda podnikateľ podľa § 2 ods. 2 z.č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) a žalovaný ako fyzická osoba, pričom vzhľadom na okolnosti pri vzniku záväzkového vzťahu medzi právny predchodcom žalobcom a žalovaným nie je zrejmé, že sa týka podnikateľskej činnosti

žalovaného (§ 261 ods. 1 Obchodného zákonníka), teda predmetom konania je právo vzniknuté zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej tiež „ZoSÚ“), vzhľadom na to sa právny vzťah medzi stranami sporu spravuje zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a Občianskym zákonníkom.

5. Predmet konania je tvorený základom nároku spočívajúcim v porušení povinnosti žalovaným vrátiť peňažnú sumu získanú od žalobcu na základe zmluvy a v sume poskytnutej žalobcom žalovanému podľa zrušenej zmluvy ako aj príslušenstva. Nebolo medzi stranami sporu sporné uzavretie Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, čo má súd aj preukázané z listiny Úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX, ktorú súd posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere (§ 2 písm. d/ ZoSÚ), na základe ktorej došlo k odovzdaniu sumy 2400,-eur žalobcom žalovanému. Túto zmluvu súd posúdil ako platnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zákonom vyžadovanej písomnej forme (§ 9 ods. 1 ZoSÚ), avšak neobsahujúcu náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ a k/ z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej tiež „ZoSÚ“) a to ročnú percentuálnu mieru nákladov a ďalej výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keď v zmluve bol k ročnej percentuálnej miere nákladov uvedený interval percent a nie konkrétna výška a ďalej zmluva obsahovala len výšku splátok avšak nebolo zrejmé koľko v jednotlivých splátkach pripadá na istinu a koľko na úroky a iné poplatky. Zákon s týmto nedostatkom obsahovej náležitosti zmluvy nespája neplatnosť ale následok spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 ZoSÚ).

6. Nebolo sporné poskytnutie sumy 2400,-eur žalovanému a vrátenie sumy 1395,45 eura žalobcovi. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy zostatku istiny vo výške 1.004,55 eura (2400 ako poskytnutá suma znížená o vrátenú sumu 1395,45).

7. Nebolo medzi stranami sporu sporné postúpenie práva na plnenie spoločnosti Q. Z. L., E..L.. voči žalovanému na žalobcu zmluvou uzavretou v zákonom predpísanej písomnej forme, pričom táto skutočnosť bola žalovanému oznámená (§ 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktoré oznámenie nebolo sporné a bolo preukázané z listiny Oznámenie o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom, došlo tak k zmene účastníka záväzkovo-právneho vzťahu (§ 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Zmluva o postúpení pohľadávok nadobudla voči žalovanému účinky a žalovaný sa zbaví dlhu len zaplatením veriteľovi, t.j. žalobcovi (§ 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Súd preto priznal žalobcovi právo na zaplatenie sumy 1.004,55 eura, keď na vrátenie istiny má žalobca nárok priamo z Úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.04.2013 v súlade s § 9 ods. 2 písm. k/ až ZoSÚ.

8. Súd potom zamietol žalobu v časti úrokov vo výške 104,77 eura, ako aj v časti istiny vo výške 680,22 eura, keďže všetku sumu čo žalovaný zaplatil súd priradil k plneniu na istinu a nie na úroky a poplatky. Súd tiež žalobcovi nepriznal právo na zaplatenie odplaty za upomienky v celkovej výške 15,-eur a upomienky II v celkovej výške 36,-eur, keďže za upomienky žalobca žalovanému neposkytol žiadne protiplnenie, teda fakticky ide o zmluvnú pokutu za omeškanie s plnením splátok, pričom nebolo preukázané uzavretie dohody o zmluvnej pokute v písomnej forme (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ ide o poplatok za možnosť zmeny splátok vo výške 1,20 eura a o poplatok za možnosť odloženia splátok vo výške 7,96 eura rovnako nebolo preukázané uzavretie dohody o povinnosti zaplatiť túto sumu, navyše nebolo ani tvrdené a preukázané, že došlo k odloženiu splátok, nie je potom preukázaný vznik práva žalobcu na zaplatenie sumy 3,96 eura.

9. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak je dlžník v omeškaní s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať úroky z omeškania vo výške stanovenej osobitným predpisom, ktorým je vl. nar. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa § 3 ods. 1 vl. nar. č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, pričom táto bola odo dňa 10.9.2014 do 15.3.2016 vo výške 0,05 % p.a., takže od prvej omeškanej splátky (15.01.2015) do splatnosti zostatku úveru (21.05.2015) bola takže úrok z omeškania je po pripočítaní 5 percentuálnych bodov vo výške 5,05 % p.a.. Súd teda uznal aj nárok žalobcu na úrok z omeškania z priznanej istiny, pričom úrok z omeškania zo zamietnutej sumy istiny vo výške 862,15 eura zamietol.

10. Pokiaľ ide o paričnú lehotu (§ 232 ods. 3 veta druhá Civilného sporového poriadku), súd rozhodol o plnení povinnosti žalovaného v splátkach, keď možnosť súdu rozhodnúť o plnení v splátkach vyplýva a maiori ad minus z § 232 ods. 3 veta druhá Civilného sporového poriadku („Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“), teda ak je súd oprávnený rozhodnúť o inej lehote na plnenie pre celý dlh, je tak oprávnený rozhodnúť aj o inej lehote na plnenie časti dlhu, primeraných vo vzťahu k celkovej výške dlžnej sumy a s prihliadnutím na pôvodnú výšku splátok úveru, ktoré má súd za minimálnu spodnú hranicu splátok, aby nedošlo k hospodárskemu poškodeniu veriteľa. Súčasne však súd prihliadol aj na v konaní tvrdenú a zistenú výšku príjmu a majetkové možnosti žalovaného a to všetko s prihliadnutím na jeho reprodukčné schopnosti ako hospodárskej jednotky, aby boli zachované jeho základné životné potreby a súčasne súd zohľadnil aj oprávnené potreby žalobcu. Pokiaľ ide o zročnosť splátok, tieto sú zročné vždy v posledný deň v kalendárnom mesiaci, keď súčasne súd určil, že omeškanie s plnením jednej zo splátok má za následok zročnosť celého dlhu, ktorý následok je spôsobilý disciplinovať žalovaného a súčasne posilní práva žalobcu v prípade ďalšieho protiprávneho konania žalovaného. Bude však len vecou a záujmom samotného žalovaného, aby v prípade, ak mu to majetkové a príjmové okolnosti dovoľia, zaplatil prípadne vyššie splátky dlžnej sumy, keďže takto eliminuje nárast úrokov a úrokov z omeškania. Vzhľadom na zistený skutkový a právny stav súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

11. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že čiastočne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, keď tento bol v spore proti žalovanému plne úspešný. Úspech žalovaného vo veci (§ 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku) je vo výške 1.004,55 eura oproti neúspechu žalovaného vo výške 862,15 eura. Teda žalovanému úspešnému vo výške 1.004,55 eura zo sumy 1.866,70 eura t.j. 53,81 % priznal tomu zodpovedajúcu náhradu trov súdneho konania, keď z podstaty pomernej náhrady trov súdneho konania podľa úspechu vyplýva, že jednému percentu úspechu účastníka nad 50 % zodpovedajú 2 % náhrady trov súdneho konania. Pri úspechu žalobcu vo výške 53,81 % je potom prislúchajúca náhrada trov súdneho konania vo výške 7,62 % [(53,81 - 50) × 2]. O (absolútnej) výške náhrady trov súdneho konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

12. Pokiaľ ide o možnosť rozhodnúť percentom vo výroku rozhodnutia o náhrade trov súdneho konania súd uvádza nasledovné. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Civilný sporový poriadok neupravuje možnosť a už vôbec nie povinnosť súdu rozhodnúť o náhrade trov súdneho konania percentom (alebo zlomkom) ak je strana sporu plne úspešná v konaní, keď v žiadnom ustanovení Civilného sporového poriadku nie je ustanovená možnosť rozhodnúť o nároku na náhradu trov súdneho konania v percentách. Jedným z výkladových pravidiel podľa čl. 3 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku je, že výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Navyše každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 3 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku), pričom podľa čl. ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Ak teda zákon nestanoví možnosť súdu rozhodnúť percentom, súd takto nemôže rozhodnúť. Pokiaľ ide o § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ani toto ustanovenie neumožňuje rozhodnúť o náhrade trov súdneho konania percentom (ide o prípad pomerného úspechu), keď z gramatického výkladu je zrejmé, že súd rozdelí „náhradu trov konania“, teda rozdelí absolútnu hodnotu a nemá vyjadriť relatívnu výšku t.j. spôsob akým sa bude deliť. Podstatná nie je ani manifestovaná vôľa predkladateľa zákona, keď podľa dôvodovej správy k pôvodne navrhovanému § 255 Civilného sporového poriadku „Predkladateľ upúšťa od doterajšej koncepcie uplatňovania si nároku na náhradu trov konania, čím má ambíciu tento procesný inštitút zjednodušiť a zhospodárniť. Súd prvej inštancie rozhoduje o nároku podľa zásad o náhrade trov konania a uplatnením týchto zásad dospeje k pomeru vyjadrenému percentom alebo zlomkom, pričom konkrétnu výšku trov konania ponecháva na rozhodnutie súdneho úradníka“. Manifestovaná vôľa predkladateľa zákona je v časti náhrady trov súdneho konania vnútorne rozporná, keďže pokiaľ by bolo skutočne jeho vôľou, aby súdy mali možnosť resp. dokonca povinnosť rozhodnúť percentom, nič nebránilo v tom, aby predmetný zákon obsahoval ustanovenie obdobné ustanoveniu § 151 ods. 7 O.s.p. účinné od 15.10.2008 do 30.06.2016 („Súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd

samostatným uznesením“), keď navyše v ostatnom texte sa voľne inšpirovať pôvodnými ustanoveniami nechal, čo je zrejme predovšetkým porovnaním ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. s ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Manifestovaná vôľa na jednej strane v dôvodovej správe uvádza rozhodovanie „percentom alebo zlomkom“ na druhej strane takúto možnosť v zákone nestanovil, ani úpravu podľa § 151 ods. 7 O.s.p. účinného od 15.10.2008 neprevzal, pričom pred 15.10.2008 nebolo možné rozhodovať percentom ani zlomkom. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že predkladacia správa zákona nie je záväznou časťou textu zákona, ale je len manifestovanou vôľou predkladateľa zákona a jeho predstavou o navrhovanom pravidle a o spoločenských vzťahoch, ktoré chce upraviť, pričom nielen že všetky skutočné dôvody nemusia byť v dôvodovej správe uvedené, ale samotný zákonodarný orgán môže schváliť navrhovaný zákon z celkom iných dôvodov. Nie je potom možné vo výroku uviesť percento výšky v akej bude priznaná náhrada trov súdneho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Pezinok do 15 dní od doručenia tohto rozsudku.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis a spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný v stanovenej lehote dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže žalobca podať návrh na exekúciu.